Діагностувальна робота з теми: "Текст"

Прочитай.

Олексійко повернувся додому похнюплений. Відкинув убік портфель, і задумливо сів біля дзеркала.

Тато побачив сина, спитав про його настрій та справи у школі.

– Та ось вчителька сказала, щоб я зарубав собі на носі, що як ще раз запізнюсь…от я й вибираю, де б це на тому носі зарубати, – зі сльозами на очах прошепотів.

Батько посміхнувся:

– Ось бачиш, не така вже й страшна твоя проблема. Цей вислів дуже-дуже давній. Коли ще не було письма, люди, щоб щось запам'ятати, робили позначки на чомусь. Так для рахунку овець в стаді чи мішків із борошном ставили зарубки на звичайній палиці. Такі ж позначки робили і для рахунку днів. От якраз від цього й походить – зарубати на носі. Носом називали якраз ту палицю, що завжди носили із собою.

– Тобто не ніс цей, що на обличчі, а ніс від слова нести?

– Правильно!

– Ой, як цікаво, тату, а були іще якісь помічники пам'яті?

– А ти сам згадай. Он у нас на кухні на стіні висить мамин листочок-записничок, як він називається, пригадуєш?

Олексій миттю вибіг на кухню.

– Вузлички на пам'ять! То це також означає «щоб пам'ятати»?

– Так, синку.

– І у цього вислову також є своя історія?

– Аяюке. Колись у Південній Америці жителі країни Перу користувались вузликовим письмом. І навіть зараз є такі пастухи, які знають цю мову.

– То вони замість літер малювали вузлики?

– Ні, для вузликового письма брали товсту мотузку, до якої прив'язували кольорові шнурочки різної довжини. Чим ближче до товстої мотузки був шнурочок, тим важливіше було те, про що людина мала пам'ятати.

– А як же вони ним користувались?

– Кожен колір щось означав, а безбарвний шнурочок позначав якесь число. Прочитати такий напис було дуже складно. Увагу слід було звертати і на товщину шнурків, і на те, як вони зав'язані, і де розміщуються.

– І діти ним користувались також?

– Вузликовій грамоті – «квігу», навчали і дітей. В деяких племенах замість вузликів використовували намистинки або мушлі, з яких робили цілі пояси, розпилюючи на частинки. У вождів цих племен зберігались мішки таких поясів.

– Тату, але ж зараз ми не користуємось нічим таким.

– Чому ж, всі кольори зберегли своє давнє значення і до сьогодні. Хоча б на флоті. З кольорових прапорців складено цілу азбуку, за допомогою якої перемовляються кораблі. А сигнали на залізниці? Це також кольорове письмо.

– Ти стільки цікавого мені розповів, я обов'язково розкажу друзям! – вже в дверях, одягаючись, вигукнув Олексій.

– От і зарубай такому на носі, – посміхнувся батько.

Прочитай запитання та обери відповідь.

1. Де відбулась розмова тата з Олексієм?
а) біля комода; б) біля шафи; в) біля дзеркала.

2. Для вузликового письма використовували:
а) палицю; б) мотузку; в) прапорці.

3. Кольорове письмо зараз використовують:
а) на флоті; б) в авіації; в) не використовують взагалі.

4. Коли не було письма, люди називали носом:
а) мушлі та намистинки; б) дерев'яну палицю;
в) спеціальні сигнали.

Прочитай запитання та запиши відповідь.

5. Чому Олексій був похнюплений? _____

_____

6. Поясни, як ти розумієш вислів «зарубай на носі»?_____

7. Надай характеристику татові. Запиши, яким він є.

_____

_____

8. Для чого тато розповів Олексію стільки історій? _____

_____

9. Відредагуй текст. Визнач межі речень. Постав потрібні знаки наприкінці кожного. Запиши цей текст.

А чи вмієш ти зав'язувати простий і надійний вузол у разі потреби його можна було б легко і швидко розв'язати коли люди бачать надійно зав'язаний, але незнайомий їм вузол, вони вигукують: «О Зав'язано морським вузлом»

_____

_____

_____

_____

_____

_____

10. Випиши із завдання № 9 спільнокореневі слова.

_____

11. Добери антоніми до слів:

посміхнувся - _____

спитати - _____

12. Добери синоніми до слів:

побачити - _____

розповісти - _____

13. Випиши з тексту 5 іменників, 4 дієслова, 3 прикметники, 2 займенники, 1 службове слово.

ІМЕННИКИ	ДІЄСЛОВА	ПРИКМЕТНИКИ	ЗАЙМЕННИКИ
1._____	1._____	1._____	1._____
2._____	2._____	2._____	2._____
3._____	3._____	3._____	СЛУЖБОВЕ СЛОВО
4._____	4._____		1._____
5._____			

LIVEWORKSHEETS